

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 90.739 van 10 november 2000

A. 95.598/VI-15.678

In zake : **BRASSEUR** Michel,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Frédéric VAN DE GEJUCHTE, advocaat,
Jamblinne de Meuxplein 41
1030 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIe KAMER VAN DE RAAD VAN STATE, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien het op maandag 18 september 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Michel BRASSEUR aan de Raad van State vraagt om de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 waarbij hem bij wijze van tuchtstraf ambtshalve ontslag uit zijn ambt van adjunct-commissaris van politie van de gemeente Sint-Gillis wordt opgelegd;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2000 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 9 november 2000 om 10.00 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VAN DE GEJUCHTE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van de heer BLANJEAN, adjunct-adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die aan het geding ten grondslag liggen de volgende zijn :

1. Verzoeker treedt in dienst op 16 september 1983. Op 18 oktober 1983 wordt hij tot aspirant-officier van politie benoemd.

Op 1 maart 1986 wordt hij benoemd tot adjunct-commissaris van politie.

Sinds 2 februari 1995 is hij als adjunct-commissaris aangewezen tot preventie-officier en sindsdien oefent hij tot algehele voldoening van zijn meerderen de taak van preventie-ambtenaar uit in het kader van het veiligheids- en samenlevingscontract.

2. Na verzoeker te hebben gehoord , zendt de korpschef op 29 maart 1999 aan de burgemeester een verslag toe waarin de volgende feiten worden weergegeven :

" In de pers van heden, donderdag 25 maart 1999, worden verschillende artikelen gepubliceerd, waarin gewag wordt gemaakt van de beschuldiging van adjunct-commissaris van politie Michel BRASSEUR, wegens valsheid en gebruik van valse stukken, als dader of mededader (vals getuigenschrift van goed zedelijk gedrag - feiten daterend van 1995).

Op 19 maart 1999 had de heer BRASSEUR zich bij onze korpsoverste aangemeld. Hij had melding gemaakt van de vermoedens die op hem rustten, alsmede van het feit dat hij in het kader van deze zaak gehoord was door mevrouw CALEWAERT, onderzoeksrechter. Er is hem gevraagd een omstandig verslag op te maken over deze zaak, dat hij op 22 maart 1999 aan de hoofdcommissaris van politie heeft toegezonden.

Adjunct-commissaris BRASSEUR wordt ervan verdacht op een blanco blad de officiële stempel van de gemeente te hebben aangebracht, waardoor hij een vals getuigenschrift van goed zedelijk gedrag (een "blanco") heeft kunnen maken, dat hij heeft afgegeven aan een kennis die een zwaar gerechtelijk verleden had, of te hebben deelgenomen aan het maken van dat vals stuk".

3. Op 5 mei 1999 wordt verzoeker opgeroepen voor een tuchthoorzitting bij de gouverneur op 31 mei 1999. De hem ten laste gelegde tekortkomingen worden hem in de volgende bewoordingen ter kennis gebracht :

" (...) De burgemeester van Sint-Gillis heeft mij een afschrift overgezonden van een tuchtverslag dat over u opgemaakt is, naar aanleiding van uw beschuldiging wegens valsheid en gebruik van valse stukken als dader of mededader, alsmede een dossier over herhaalde beroepsfouten en gedragingen die de waardigheid van het ambt van adjunct-commissaris van politie in het gedrang brengen en die vastgesteld zijn sinds uw indiensttreding bij de gemeente Sint-Gillis";

De hoorzitting wordt uitgesteld tot 3 juni 1999 omdat verzoeker gevraagd heeft dat getuigen worden gehoord.

4. Op 17 mei 1999 bevestigt de Procureur des Konings dat de heer BRASSEUR door onderzoeksrechter CALEWAERT beschuldigd is van valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken, als dader en mededader.

5. Op 3 juni 1999 hoort de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad de betrokkenen.

6. Op 15 juni 1999 besluit de gouverneur verzoeker af te zetten. Deze beslissing wordt verzoeker ter kennis gebracht bij aangetekende brief van 15 juni 1999.

7. Verzoeker stelt tegen het bewuste besluit beroep in bij de Koning bij een aangetekende brief van 30 juni 1999, die ontvangen wordt op 1 juli 1999.

8. Op verzoek van de Minister van Binnenlandse Zaken deelt de procureur-generaal hem op 28 maart 2000 mee dat de procureur des Konings te Brussel meent M. BRASSEUR strafrechtelijk te moeten vervolgen wegens gebruik van valse stukken en valsheid in geschrifte, als dader en mededader.

9. Op 28 april 2000 wordt verzoeker opgeroepen voor een tuchthoorzitting op 24 mei 2000.

10. Op 10 mei 2000 vraagt verzoeker de heer BLOMMAERT als getuige te horen. Deze wordt op 19 mei 2000 bij een ter post aangetekende brief opgeroepen.

11. De hoorzittingen hebben plaats op 24 mei 2000. Verzoeker verklaart onder meer het volgende :

" We waren volop ons huwelijk aan het voorbereiden. We ontmoetten elkaar vaak. Mijn toekomstige echtgenote was de nicht van de gezellin van de heer BLOMMAERT.
De heer BLOMMAERT was informaticus. Hij hielp mij wanneer ik een computerprobleem had, zelfs op het commissariaat van Sint-Gillis. Dat vormde geen probleem. Hij kuiste vaak de harde schijf ... Op een bepaalde dag heeft hij mij gevraagd hem een logo te bezorgen. Het woord "logo", stempel", "figuur", "embleem" is dikwijls gehanteerd ...
Ik heb onthouden dat hij het woord "logo" had gebruikt, dat hij naar zijn zeggen wilde creëren voor de maatschappij die op hem een beroep had gedaan. Hij heeft mij gevraagd hem een exemplaar van de stempel te bezorgen.
Ik heb hem gezegd dat ik akkoord ging. Ik heb de stempel op een blad aangebracht, maar heb hem gewaarschuwd dat hij moest oppassen. Hij heeft me geantwoord dat dat geen probleem was. Vier jaar later is gebleken dat er wat anders aan de hand was : hij had de stempel gebruikt om een vals getuigschrift te maken".

Verzoeker bevestigt dat de heer BLOMMAERT hem opgezocht heeft op het commissariaat, dat hij naar de eerste verdieping gegaan is om de stempel te halen en de stempel op een wit blad heeft aangebracht.

Hij geeft toe dat hij, zonder meer, weet had van het feit dat de heer BLOMMAERT een gerechtelijk verleden had wegens drugshandel. Hij heeft dit nooit nagegaan in het strafregister. Hij wist ook dat hij problemen had met zijn werkgever, maar de stempel is gevraagd maanden later, zodat hij geen verband heeft gelegd.

Hij herinnert zich hem uit voorzorg te hebben gewaarschuwd, zonder een ernstige twijfel te hebben.

Verzoeker stelt voorts het volgende :

" Ik erken mijn fout. Ik betwist niet dat ik een sanctie verdien. Een afzetting vind ik echter nogal buiten verhouding. In mijn beroep ben ik een en ander gewend. Ik zie wat de anderen doen ...
Ik vind het zeer onaangenaam dat er een parallel wordt getrokken tussen deze zaak en dat andere dossier, waarmee niemand zich bezighoudt. In dat dossier wordt mij een imago toegekend dat zelfs niet negatief maar schandelijk is. Er wordt gesteld dat ik vrouwen sla, wat ik nooit gedaan heb, noch bij mij thuis, noch op mijn werk. Men zegt dat ik handel drijf in wapens, terwijl ik geen wapen draag. Men zegt dat ik knoei met documenten : ik heb dat nooit gedaan. Er wordt beweerd dat ik vrederechter speel, hoewel ik dat evenmin ooit gedaan heb. Ik begrijp dat deze zaak tot nadenken stemt en de zin doet ontstaan om een zware sanctie op te leggen, maar dan zou men op een redelijke manier moeten handelen ...".

12. Bij koninklijk besluit van 9 juli 2000 wordt verzoeker bij wijze van tuchtstraf ambtshalve ontslagen.

Dat besluit wordt aan verzoeker ter kennis gebracht bij een ter post aangetekende brief van 17 juli 2000, waarvan op 19 juli daaropvolgend ontvangst wordt gemeld.

Dit is de bestreden handeling;

Overwegende dat een middel, het tweede van het verzoekschrift, ontleend wordt aan schending van het "algemeen rechtsbeginsel dat de overheid uitspraak moet doen binnen een redelijke termijn, doordat de verwerende partij, die zich moest uitspreken over een beroep dat was ingesteld tegen een afzetting als tuchtstraf, meer dan een jaar heeft nodig gehad om de bestreden beslissing te nemen", terwijl een dergelijke procedure een spoedbehandeling vereist, de raadsman van verzoeker op 27 juli en 13 oktober 1999 en op 17 januari en 21 maart 2000 tevergeefs zijn bezorgdheid heeft geuit over het verloop van de procedure, het enige nieuwe gegeven in het dossier de briefwisseling van 28 maart 2000 is waarin de procureur-generaal de Minister heeft medegedeeld dat er een strafrechtelijke vervolging zou worden ingesteld, de verwerende partij, zodra beroep was ingesteld, beschikte over alle gegevens om op korte termijn uitspraak te doen, omdat ze vanaf dat ogenblik de procureur-generaal kon ondervragen en verzoeker en de getuigen kon horen, en het feit dat een termijn van een jaar verlopen is onredelijk is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar antwoord de volgende gegevens aanvoert :

1. De duur van een procedure wordt bepaald door de toedracht van de zaak, de aard van de aangelegenheid, de houding van de ambtenaar en die van de administratieve overheid; uit het dossier blijkt evenwel dat ze het tuchtrechtelijk dossier op 3 augustus 1999 heeft ontvangen, dat ze de procureur-generaal 7 maanden later, te weten op 9 maart 2000, ondervraagd heeft over de zaak, dat ze zijn antwoord op 30 maart ontvangen heeft, dat ze verzoeker per brief van 28 april 2000 opgeroepen heeft voor een verhoor, dat ze vervolgens de heer BLOMMAERT heeft opgeroepen zoals verzoeker gevraagd had en dat de hoorzitting heeft plaatsgehad op 24 mei 2000 en de bestreden handeling op 9 juli daaropvolgend gesteld is.

2. Er is een termijn van zeven maanden verlopen tussen de ontvangst van het dossier en de brief van de procureur-generaal omdat de belangrijke onregelmatigheden die verzoeker in zijn verzoekschrift aangeklaagd had grondig moesten worden onderzocht (gevolgen van het niet aangeven van de rechtsmiddelen in de kennisgeving van het besluit van de gouverneur; feit dat niet a priori kon worden uitgesloten dat de 2de en 3de niet aangetoonde aanklacht door de gouverneur in aanmerking waren genomen; beroepen beslissing die berust op een dwaling omtrent de feiten wegens een verkeerde interpretatie van de stukken, inzonderheid van de

processen-verbaal van verhoor, waaruit duidelijk blijkt dat er geen samenspanning was tussen verzoeker en de getuige om het valse getuigschrift op te maken).

3. Het dossier moest volledig worden onderzocht door twee diensten van het Ministerie;
dat ze uit deze overwegingen besluit dat de tuchtoverheid geenszins binnen een onredelijke termijn uitspraak gedaan heeft;

Overwegende dat verzoeker op 1 juli 1999 bij de verwerende partij beroep heeft ingesteld tegen de ontslagmaatregel die de gouverneur tegen hem genomen had; dat pas op 9 juli 2000, dat is meer dan een jaar na de ontvangst van het bewuste beroep, over dat beroep uitspraak gedaan is bij het bestreden besluit; dat overigens uit het dossier blijkt dat tot 28 april 2000, de datum van de oproeping met het oog op het verhoor van de betrokkene, dit is gedurende tien maanden, geen enkele proceshandeling gesteld is; dat de verwerende partij bovendien, nadat ze in kennis gesteld was van het bestaan van een strafrechtelijke procedure, gewacht heeft tot 9 maart 2000 om bij het parket-generaal te informeren naar het gevolg van deze procedure; dat deze partij redelijkerwijze niet mag voorwenden dat het dossier moeilijk is, wat tenslotte heel relatief is, om zulke vertragingen uit te leggen; dat de termijn die de verwerende partij nodig gehad heeft om uitspraak te doen daardoor overdreven lijkt, inzonderheid gelet op de omstandigheid dat het ging om een beroep tegen een beslissing die een afzetting, de zwaarste straf, inhield; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat de ambtenaar, door de sanctie van het ambtshalve ontslag, waardoor een eind wordt gemaakt aan zijn loopbaan en zijn gedrag wordt gestigmatiseerd, inzonderheid gelet op het inkomensverlies waartoe die sanctie leidt en op de mediatisatie van de zaak, een ernstig, zowel materieel als moreel, nadeel lijdt, dat moeilijk kan worden hersteld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 waarbij aan Michel BRASSEUR bij wijze van tuchtstraf ambtshalve ontslag uit zijn ambt van adjunct-commissaris van politie van de gemeente Sint-Gillis wordt opgelegd.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
VIe kamer, op tien november tweeduizend door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HARMEL,	griffier,

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch. -L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.